

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Ärg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., November 1905.

No. 11.

Tal vid reformationsfesten i Tacoma den 7 nov.

AF PASTOR V. N. THORÉN, EVERETT, WASH.

Älskade landsmän och trossyskon!

Den lutherska kyrkan firar dessa dagar minnet af den största och betydelsefullaste tilldragelse, som ämnat sedan apostlarnas dagar. Detta sker icke för att dyrka människor. Det vore att bringa främmande eld på kyrkans altare. Luther var ju ock den som framför allt annat var angelägen att låta människor träda tillbaka, för att Kristus måtte blifva stor. Vi fira dessa fester, för att med tacksamhet påminna oss Guds stora välgärningar, hvarigenom samvetsfrihet återskänktes kristenheten och vantrons och vidskepelsens stormdiga moln skingrades på kyrkans himmel.

Det är helt naturligt, att vi härvid stanna särskildt vid betraktelsen af det redskap, som Gud därtill utkorat. Hvarje land har sina hjältar, omkring hvilka dess minnen dröja och hvilkas hjältedater förkunnas från släkte till släkte, men här är en hjälte, som icke blott är ett visst lands, utan hela kristenhetens. Med beundransvärdt och okufligt mod och tapperhet uppträdde han mot hela världen, när det gällde Guds sak och ära samt människornas sanna väl.

Hvem var denne man, hvilken kristenheten aldrig skall förgäta, hvilkens inflytande aldrig skall upphöra? Det var en man, som djupare än någon annan på sin tid kände hjärtats trängtan efter frid med Gud, den hemlighetsfulla medelpunkten uti hvarje stor rörelse, som uppstått i mänsklighetens historia. *Det var den nya tidens apostel, dr Martin Luther.*

Till hägkomst af våra trosfäder uppmanas vi af aposteln uti Ebr. 13: 7: "Tänken på edra ledare, som hafva talat Guds ord till eder, och efterföljen deras tro, skådande hvad utgång deras umgängelse hade."

Vi ämna icke hålla ett biografiskt föredrag om hans person och lif, utan vi vilja blott akta något på hans kallelse och den saliggörande sanning, som han förkunnade.

Reformationen var en pånyttfödelsens tid, högeligen af nöden för kyrkan. Evangelium hade af påfven blifvit konfiskerad, vantrons skäppa hade blifvit stjälpit öfver sanningens ljus och vägen till nådastolen var igenmurad med katolska helgons ben. Kyrkans medlemmar voro i de flesta fall intet annat än döpta hedningar utan ande och lif. Kristus var för dem en fruktansvärd domare, hvilken ingen kunde nalkas utan genom Marias medlarskap. Besöka mässan, fasta, läsa böner, betala penningar för de döda i skärselden, dyrka gamla multnade dödsallar och andra tvifvelaktiga relikier m. m., se där den väg, som sades leda till himmelen! Sådant kunde förekomma, blott så länge folket låg försänkt i okunnighet om Guds ord. Påfvedömet visste därför att i blod släcka hvarje gnista af sann och lefvande tro, som visade sig inom kyrkan. De allra gröfsta missbruk hade innästlat sig och befunnits vara så vinstgifvande, att de måste gifvas anseende af gudomlig auktoritet, och påfven med kyrkomötena tillvällade sig därför makt att på alla sina beslut sätta den evige Gudens insegel, och det okunniga folket tog det för godt. Kyrkan hade fallit i röfvarhänder och låg blödande ur tusen sår. Guds ord var sällsynt i landet, trons guld utgjorde icke mera hjärtats rikedom, Guds oförskyllda nåd i Kristus Jesus var icke mer den atmosfär, i hvilken kyrkan lefde. Hon var landsflyktig på sin egen mark.

Det gällde nu, om Guds frälsningsplan skulle förverkligas, eller om Satan skulle slita äfven den försnidade mänskligheten ur den eviga barmhärtighetens sköte. Men nu var åter en ny tidens fullbordad, och denna nya tids apostel, af Gud fosterad, framträdde på skådebanan. Såsom en ny Elias stämmer han folken till möte med den Gud de öfvergif-

vit, och ensam upptager han kampen med Baals alla präster och profeter. Det gällde att väcka folken ur månghundraårig slummer, att bryta hierarkiens makt och beröfva påfven hans gloria såsom Kristi ståthållare på jorden.

Luther var en väckelsepredikant, hvilkens like icke funnits sedan apostlarnas dagar. Han var icke blott den sanna frihetens apostel och kämpen emot hierarki och mänsklig auktoritet i samvetsaker, utan äfven det sanna framåtskridandets oförskräckte banerförare. Båda dessa dragen uti hans verksamhet göra honom för oss dyr och minnesvärd. Hade han blott varit väckelsepredikant, äfven om han varit som en Savonarola, men icke gifvit folken något i stället för hvad han beröfvade dem, så hade hans verk aldrig blifvit kristenhetens reformation. Hans egentliga storhet är hans trohet mot sanningen. Jämföra vi honom med kyrkans största fäder, Athanasius och Augustinus, så stå de båda efter honom uti klarhet om den evangeliska bekännelsens medelpunkt. Athanasius var kallad att för alla tider fastställa läran om treenigheten och Augustini uppgift var att erkänna och bevisa den mänskliga naturens syndfullhet och nödvändigheten af den gudomliga nådens nyskapande verksamhet. Luther har icke blott häfdat det gudomliga Majestätet gent emot påfvens inkräkning, och den augustinska bekännelsen om synd och nåd, utan äfven framställt det i nytt ljus och därjämte förkunnat den tröstliga läran, huru hvar och en personligen skall blifva i sitt samvete viss om och delaktig af Guds nåd i Kristus Jesus, icke genom eget arbete och möda eller genom kyrkans medlareställning, utan genom tron allena, hvilken genom den Helige Andes kraft tillägnar sig frälsningen, som af Kristus åt oss förvärfvades genom blodet på hans kors. Någon annan medlare eller något annat offer behöfdes icke och finns icke mera i himmelen eller på jorden, som kan träda emellan och

upplåta himmelens port för syndare. Med denna förkunnelse har Luther gjort slut på all oro och ovisshet om frälsningen, som förut härskade, då man med allehanda botöfningar, tillfyllestgörelser, fastor, almosor, vällfarter, offer och goda gärningar sökte förskaffa sig ett godt samvete, hvilket man dock med all denna fåfänga fromhet icke kunde vinna.

Hans predikan var därför ett förlösningens budskap till alla kämpande själar, som på allvar frågade efter sin frälsning. Om än många drogo ordet om den fria nåden till lösaktighet, så veta vi dock, att stora skaror mottogo det med glädje, och det syntes en tid, som om hela kristenheten skulle vara redo att falla till. Bevisen för sin lära hämtar han icke hos människor, utan från uppenbarelsen allena. Vår kyrkas lära står alltså icke grundad på mänsklig vishet, utan på Guds kraft, ja, den hvilat på apostlarnas och profeternas grund. Med denna lära om den fria Guds nåd, vunnen genom vår högtlofvade Frälsares död och uppståndelse, till vår rättfärdiggörelse och salighet, har den rätta dörren till den heliga skrift blifvit öppnad. Den sanningen att skriften är Guds ord är af nöden att fasthålla, om vi skola blifva vissa om vår salighet.

Skriften måste därför sättas i folkets händer igen, och det är den andra viktiga uppgift, som var Luther anförtrodd. Skriften skulle återinsättas såsom auktoritet och domare i alla trosfrågor. Men detta förutsatte, att alla skulle äga rätt att ramsaka skrifterna och därefter pröfva sin tro och den lära, som förkunnades. För att göra detta möjligt företog Luther det maktpåliggande, men ock välsignelsebringande arbetet att öfversätta bibeln till folkspråket. Visserligen hade delar af bibeln blifvit öfversatta förut, men det var af föga värde, emedan det icke skett från grundspråket och därför saknade tillförlitlighet. Genom bibelöfversättningen kunna vi säga, att Luther gaf Kristus åt världen igen. Guds rustkammare öppnades för en hvar, som ville ställa sig under Jesu baner, och andens svärd, som förmår nedslå onskans härar, är här tillgängligt för alla. Huru ljuft klingar icke detta ord i våra öron, huru tränger det icke till våra hjärtan. Det är den dyrbaraste skatt, som världen äger. Den tillhör rik och

fattig, är föreningsbandet mellan lärd och olärd, hög och låg. Därför låten Kristi ord rikligen bo ibland eder!

Men Luther var icke nöjd med att blott sätta ordet i folkets händer, han ville äfven hafva det in i deras hjärtan. Vid alla större väckelsetider i Guds rike har sängen visat sig vara ett kraftigt medel till väckelsens utbredning. Luther har ock förstätt den saken och var af Gud i detta fall rikt begäfvad. Han har skapat kyrkosången. Ingen tid och ingen kyrka kan i detta fall mäta sig med den tiden och med den lutherska kyrkan. Luther förstod sin tid och människohjärtats behof och har på grund där af i sina psalmer träffat hjärtat så som få. Den lutherska psalmsången har såsom en mäktig hänförelsens ström ryckt med sig både vän och fiende. Den har eröfrat sig en plats i alla evangeliska kyrkor. Dess innehåll är evigt och dess musik odödlig.

Men har Luther i ordet och sången funnit medel att rycka kristenheten med sig, så har han ock förstätt att stadfästa och behålla det eröfrade fältet. Folkundervisningen är reformationens stadfästelse. Att Luther var i detta fall lika stor mästare, som han var predikant, bevisar hans lilla katekes. Den är en barnalära, mönstergill för alla folk och tider, ett kort men helgjutet sammandrag af den evige Gudens frälsningsuppenbarelse och en trogen undervisning uti dess väg och medel. Härigenom blef han ock den egentlige grundläggaren af folkskolan och allmän folkupplysning.

Infet synes af honom hafva blifvit förbisedt. Vi finna huru hans mäktige ande har ingripit renande och ordnande icke blott i kyrkan, utan äfven i det borgerliga lifvet med hvarje till detta lifvet hörande kallelse. Allt måste ordnas efter Guds ord och genomträngas af kristendomens ande. Äfven den simplaste syssla i lifvets kallelse måste ske i Guds namn och för Guds skull, och därigenom skola vi bevisa vår lydnad, vår tro och vår kärlek till vår himmelske Fader.

Ett sådant lif är det vår kyrka är kallad att upprätta, och till en sådan välsignelse skall hon blifva, för så vidt vi troget följa hans fotspår, hvilkens tros ändalykt vi med stor glädje skåda.

Med dessa matta försök att teckna

några drag af den store Guds-männens lifsgärning hafva vi velat påminna oss vår stora tacksamhets-skuld till Gud för hvad han genom honom gifvit icke allenast vår kyrka, utan hela kristenheten. Hvilken af oss kan fatta storheten där af?

Hvem är mäktig att troget teckna bilden af denne man, så att Guds kraft uti alla drag får framlysa, så som sig bör?

Hans rika begåfning, hans aldrig sviktande tro, alltid brinnande hänförelse, hans okufliga mod och underbara andekraft voro gåfvor af Gud, gifna för det särskilda verk han var kallad att utföra. Bengel säger om honom, att alla hans medarbetare tillsammans icke förmått utgöra en Luther.

Tänk på den skygga, tillbakadragna munken, se honom krypa med helig bäfvan inför påfven i Rom! Men se ock huru han växer, huru hans blick skärpes, huru hans hjärta vidgas, huru öfvervinnelig han står i den hetaste striden! Påfve, kejsare, riksdagar, kardinaler och lärde, ja, alla onskans andemakter utmanar han på envigeskamp, och till hela världens förundran och häpnad afgår han med seger.

Se här den tro som öfvervinner världen!

Det anstår nu oss såsom hans efterföljare i tron att värdigt bära denna kyrkas baner i tacksamhet till Gud för hans hälsosamma nåd och för den saliggörande kunskap, som han genom Luther återbragt i ljuset! Må denna lära aldrig gå förlorad för världen! Vår kyrka, som bär Luthers namn, är kallad att bevara och vårda denna skatt. Hvilken yttre gestalt hon under tidernas lopp kommer att antaga, det är af föga betydelse, blott sanningen blir bevarad oförkränt och ren.

Det skall vara den värdigaste minnesvärd vi kunna resa till äminnelse af de strider och segrar, som historiens störste hjälte kämpat och vunnit!

En människas tvåfaldiga tillvaro.

Hvarje kristen människa har en tvåfaldig tillvaro. Härmed menas, at hvarje människa, som är döpt, har hos sig två olika lif, ett lekamligt och ett andligt. Sådant är tillståndet hos ett döpt barn eller en sann troende. Med det lekamliga lifvet förstas vår jordiska existens, vår kropp med

dess lemmar och organ, och med det andliga förstå vi det lif, som i dopet undficks genom den Helige Ande.

Båda dessa lif behöfva näring och vård för sin tillvaro. För att det lekamliga lifvet skall kunna bibehållas, måste dess andedräftsorgan ständigt vara i verksamhet. Vidare behöfver det dagligen fysisk föda. Utan dessa två medel, andedräkten och födan, vore det omöjligt för någon människa att lefva. Så också med det andliga lifvet. Utan luft och utan föda är det lika omöjligt för detsamma att existera för någon längre tid. Det andliga lifvets andedräkt är *bönen*, och den föda, som det behöfver för näring, är *lifvets ord*.

Käre vän! Du har dagligen behöf af att andas och erhålla föda för ditt lekamliga lif, och du söker äfven att uppfylla ditt kraf. Hur är det med ditt andliga lif? Har du äfven behöf af bönen och att läsa Guds ord? Om så är förhållandet, fortsätt då med detsamma och sluta icke upp, ty då dör ditt andliga lif! Men är det så, att du aldrig har behöf af vare sig bönen eller Guds ords läsande, då är det ej rätt ställt med dig. Törhända att ditt andliga lif redan har socknat! Möjligtvis att det ännu torde finnas en gnista kvar till lif i ditt inre! Bed därför Gud om hans Helige Ande, att han må komma och tända denna gnista, innan den alldelles dör ut.

Här är ett tillfälle för dig, fader och moder! Du älskar ju ditt barn, och du gifver det lekamlig föda, och när det är litet, vaktar du det, så att det icke skall kvälfvas. Lär du det äfven att bedja, och får det också den föda af Guds ord, som det behöfver efter sin tillväxt. Gud välsigne dig, om du så gör!

Men du, som ej bryr dig om det andliga lifvet hos ditt barn! Hvad skall du svara din Gud, när du kommer inför hans domstol och han frågar dig efter ditt barn?

Men till dig, du unge vän, du son eller dotter, som nu uppnått din myndiga ålder, ett ord äfven till dig. Huru vårdar du det andliga lif, som hos dig blifvit fostradt genom dina föräldrars eller anhörigas försorg? Beder och läser du din bibel ännu? Om så, håll då på och blif ej för hög eller för gammal att läsa din bibel och att bedja. Men har du öfvergifvit både bönen och Guds ord och tänker, att du kan reda dig förutan den båda, då har du gjort en stor misräkning. C. T.

På det att alla må vara ett.

Vid de kristliga föreningarnas af unga män nyligen i Paris hållna världskonferens voro omkring tusen unga män samlade, representanter för tjugufem olika nationer, och alla voro de samlade kring det motto, som af föreningarna anfadits: "På det att alla må vara ett."

En af de svenska deltagarna har berättat följande: Under mötesdagarna framfördes hälsningar från alla de olika länder, som voro representerade vid konferensen. Härvid följdes bokstafsordning. När turen kom till Japans representant, märktes hos de församlade en spänd förväntan. Och icke underligt, det sista året hafva ju, snart sagdt, allas blickar varit riktade på den fjärran östern och det blodiga krig, som rasat där ute, måhända det blodigaste, som förekommit i historien. Japanen började med att tala om hur svårt det hade varit för honom att under de tunga tider, som nu rådde, lämna sitt fädernesland, men att han till sist beslutat sig för att anträda färden. Och han ångrade icke att han kommit till konferensen. Det hade för honom varit en stor uppmuntran att få träffa så många troende bröder och att trycka deras händer. Den största glädjen hade det dock varit för honom att få trycka en rysk broders hand. De troende i Japan, berättade han vidare, brukade bedja lika mycket för tsaren i Ryssland som för mikadon, och de båd, att Gud skulle bevara tsaren och leda honom så, att det snart måtte blifva slut på kriget och få en varaktig fred.

Detta budskap gjorde på konferensdeltagarna ett djupt intryck. Många ögon stodo fulla af tårar, medan andra jublade öfver hvad Herren fått uträtta i sina barns hjärtan. Men ännu större blef rörelsen och hänförelsen, när japanen, då han lämnade talarestolen, gick fram till sin ryske broder, en pastor från Östersjöprovinserna, och hjärtligt tryckte hans hand. Det var ett gripande ögonblick, då de stodo där, den lille japanen och den jättelike ryssen, i broderlig kärlek hälsande, ett lefvande bevis på hvad Kristi kärlek kan uträtta, och en lefvande illustration till Frälsarens ord: "På det att alla må vara ett."

Omedelbart framträdde ryssen på talarestolen för att framföra sitt tack till representanten från Japan,

ett tack för den kärlek, med hvilken han blifvit mött af en man, tillhörande den nation, med hvilken hans folk låg i bittraste fejd. Särskildt tackade han ock för den hälsning, han genom honom fått mottaga från den af sina landsmän, som voro "tvungna" att vistas i Japan. "Det var", yttrade ryssen, "svåra tider, som Ryssland hade att genomgå, både yttre och inre trångnål, och han ville lägga de församlade på hjärtat att med honom och Rysslands troende bedja Herren, att all denna nöd måtte föra därtill, att det skulle blifva religionsfrihet i Ryssland, att evangelium äfven där fritt finge förkunnas." Och att hans djupt allvarliga ord vunno genklang bland de församlade, det spordes tydligt.

Den här ofvan skildrade tilldragelsen är en af de skönaste frukterna af de kristliga internationella konferenserna, och den pekar hän mot den enda väg, på hvilken folken kunna förbrödras och friden återställas på jorden: Kristus hyllad såsom konung öfver blott af individer, utan af folken.

Salt Lake Bladet.

Exempel.

Den 22 september 1792 afskaffade det franska nationalkonventet den kristna tideräkningen. Man ville gå till roten på hvad man kallade den kristna vidskepelsen och afskaffa allt som stod i samband därmed. Förnuftet skulle dyrkas och kristendomen utplånas. Den 10 nov. samma år tillställdes Chaumette i konventets närvaro en fest till förnuftets ära, hvilket hödanefter skulle vara Frankrikes enda gudom. En operadansös, hvilken föreställde den nya gudinnan, uppsattes på högaltaret i Notre Dame-kyrkan, under det folket dansade och sjöng i korset. Redan 1801 erhöles flera kyrkor understöd af franska staten, och 1806 var den kristna tideräkningen fullkomligt återinförd i Frankrike, och den nya gudinnan dog snart i det yttersta armod.

Den 13 juni 1793 gingo ett par missionärer, Carey och Thomas, ombord på ett danskt fartyg. De ankommo till Kalkutta den 11 november samma år. Missionsarbetet var ytterst mödosamt och möttes af oerhörda pröfningar och svårigheter, men det har under ett århundrade utvecklats på ett sätt, som öfverträffar de djärfvaste aningar. Gud har

gjort mer än någon då vågade bedja eller hoppas. Kan man finna tydligare historiska bevis i nyare tid på uppfyllelsen af profetian?

“Hvarför larma hedningarna och tänka folken fäfänglighet? Konungarna på jorden resa sig upp, och furstarna rådslå tillsammans emot Herren och emot hans Smorde. “Låt oss sönderslita deras bojor och kasta deras band bort ifrån oss.” Han, som bor i himmelen, ler, Herren bespottar dem. Därefter talar han till dem i sin vrede och förskräcker dem i sin harm: “Men jag hafver insatt min konung på Sion, mitt heliga berg.” Jag vill förtälja om ett rådslut; till mig har Herren sagt: “Du är min son, i dag hafver jag födt dig. Äska af mig, så vill jag gifva dig hedningarna till arf och jordens ändar till egendom.”

Kan man taga Jesus med till danssalen?

Den bekante trösdiktaren Filip Spitta, död som superintendent i Burgsdorf 1859, berättar, att han hade en tjänsteflicka, som mycket gärna hörde Guds ord, men ändå hade en stor lust att dansa. Då hon en dag kom in till honom och något förläget frågade, om hon fick gå ut den aftonen och stanna ute något längre än vänligt, svarade han:

“Jag förstår dig mycket väl, mitt barn, men hvart vill du då gå?” Då blef hon blossande röd i ansiktet. Men ärlig som hon var sade hon sanningen: “Jag skall gå på bal.”

Spitta sade till henne: “Välän, gå bort, men tag blott Jesus med.”

Hon förstod ej hvad Spitta menade, ty han hade alltid talat emot dansen, men måtte han nu slutligen hade gifvit med sig? Hon gick därför mycket glad in i sin kammare och klädde sig i baldräkt och skyndade ut på gatan mot danssalongen. Men oupphörligen sade en stämma inom henne: “Tag blott Jesus med, tag blott Jesus med!” Och det på ett sätt som om Jesus icke ville gå med. Dock, hon ville försöka. Hon bad hemligt: “Ack, Herre Jesus, gå dock med, gå dock med!” Men ju oftare hon bad de orden, ju våldigare tyckte hon sig höra hans stämma: “Jag går ej med, jag går ej med!” Och ju närmare hon kom danslokalen, ju mera växte hennes ängest och oro. Hon vågade därför ej gå in, utan vände om hem. Hon var knappast borta en kvarts timma,

“Hvarför är du redan hemma?” frågade Spitta. Hon svarade: “Jag bad Jesus, att han skulle gå med, men han ville icke, och därför måste jag vända om.”

Om någon af COLUMBIAS läsare frostas att gå med till dessa världens lekstugor, så bed allra först Frälsaren att följa med, och om han icke vill, gå ej utan honom. Det är farligt att gå, dit han ej vill gå med. Skulle du vilja dö på daussalen eller svänga om där, när anskriet höres: “Se, Brudgummen kommer!”

Väntar du?

Har det blifvit ditt saliga hopp, att “han kommer?” Och är du lik tjänaren, som väntar sin herre?

Det är i sanning viktigt, att vi vänta Kristus och vänta på det rätta sättet. Att vänta — att vända tankar, sinne, håg och vilja mot honom, att vänta rätt — ja, den väntande tjänarens uppgift är så oändligt stor och vidtomfattande, att tiden aldrig räcker till. Men skall tjänaren därför slå sig till ro — gräfvna ned sitt pund? Skall han lefva bort tiden i sus och dus, tänkande: “Min Herre kommer väl någon gång, men det dröjer, jag är trött att vänta tjänande?” Skall det icke fast mer vara hans saliga hopp, att Herren må finna honom vakande, tjänande, redo, då hant kommer?

Människorna “vänta” Kristus på så många olika sätt. Den ene genom att förkofra sitt vetande, görande detta till sitt lifsintresse. Den andre genom att utveckla sin karaktär och sin begåfning till största möjliga värdefullhet — och, hvilken snygande kräfta själfvissheten här ofta är. Den tredje och fjärde låta allt gå vind för väg, ständigt på fångst efter den skimrande nöjesfjärilen — hvart den så flyger hän.

Få — i sanning mycket få — äro som den gode och trogne tjänaren, som förvaltat sin Herres vingård väl i outtröttlig bön, tro, arbete, i aldrig bristande hängifvenhet och trohet mot honom, som en dag kommer.

Vi vänta Kristus för litet. Gör halt midt i ditt arbetsjakt. Ditt hjärta måste taga sig väg till Gud och minnas ordet om Herren, som kom och såg till sin vingård. Tiden stupar emot slutet — alla tecken tyda därpå. Den, som läser sin bibel med vaket samvete, måste känna och se det. — Har det blifvit ditt väntan, saliga hopp, att din Herre kommer?

Missionsfältet.

S. D. II.

Inerbay—Ballard—Freemont—Green Lake—University-området är ett vidsträckt sammanhängande område, som med ett gemensamt namn kan kallas norra Seattle, och utgör ett viktigt fält för vår framtida kyrkliga verksamhet i “drottningstaden” Ballard är visserligen ännu själfständig stad, men det är redan faktiskt omslutet af Seattle, och dess inkorporerande med det senare är endast en tidsfråga. En liflig agitation om förverkligandet af denna förening pågår just i dessa dagar. Utgången af den förestående omröstningen är oviss.

Hela detta område är i det närmaste afskildt från öfriga delar af Seattle genom Salmon Bay, Government Canals, Lake Union och Union Bay och utgör liksom ett fält för sig, där minst tvenne missionsstationer med det svaraste borde upprättas. Utmed de nämnda vattnen hafva under senare åren en mängd olika industrier uppblomstrat. Vid norra sidan af Salmon Bay, hvilket står i omedelbar förbindelse med Puget Sound, har ett stort antal taksånsfabriker, sågverk och faktorier blifvit anlagda, och det är hufvudsakligen dessa, som varit en orsak till Ballards uppkomst och tillväxt. Denna stads invånareantal säges nu vara omkring 10,000 personer. Afståndet från centern af Seattle till centern af Ballard är ungefär 5 mil. Samfärdseln förmedlas genom tvenne spårvägslinier samt Great Northern-järnvägen, hvilkens stambana genomlöper staden.

Ett betydande antal svenskar finnes i Ballard. Bland de svenska lutheranerna har pastor Larson utfört ett välsignelserikt missionsarbete, dock har församling ej hittills blifvit organiserad därstädes. Flera af familjerna tillhöra vår församling i Seattle, och då kommunikationerna äro goda, låter detta sig göra, men resultatet blifva dock ej å någondera sidan tillfredsställande. Teorien är vacker, men praktiken blir i det stora hela oduglig. Tvenne olika svenska samfund hafva kyrkor i Ballard och arbeta på att draga vårt svenska lutherska folk till sig. Deras verksamhet har fortgått under flera år.

Under sommarmånaderna hafva gudstjänster hållits dels i den norska lutherska kyrkan å State st., dels i

en hall å 2 ave. Bland dem som deltagit i den tillfälliga verksamheten märkas familjerna Albert Anderson från Iron Mountain, Mich., C. A. Carlson, C. A. Anderson, Albert Swanson, Lind, alla medlemmar i Seattle, John E. Ostrom från Warren, Minn., delägare i State Bank of Ballard, Frank Erickson från Iron River, Mich., m. fl. Hvad som visat sig är, att det fordras mera än tillfälliga besök, om verksamheten i Ballard skall vinna framgång. Om de medlemmar som redan bo där och de som bo i Interbay, hvilket ligger alldeles invid B., sammanslöte sig för gemensamt arbete, så skulle de utgöra en god början till ny församling i denna del af staden.

Förflytta vi oss nu ett stycke österut, så påträffas Fremont-Green Lake-området norr om Lake Union. Denna trakt bebygges fort, och många svenskar hafva här skaffat sig hem. Åtskilliga familjer äro medlemmar af pastor Larsons församling i Seattle. Nu är det tid att påbörja kraftig missionsverksamhet i detta distrikt. Såväl Seattle-församlingen i sin helhet som i synnerhet de medlemmar, hvilka bo på detta område, borde bedja och arbeta för att en ny församling måtte med snaraste kunna grundläggas i Fremont-Green Lake-trakten. Bli detta försummadt, så komma tillfällena att gå oss ur händerna, och andra platsers historia skall här blifva upprepad. Missionsfälten i våra stora städer äro viktiga fält. Men det fordras ett stort missionssinne hos redan existerande församlingar, om de bästa resultat skola kunna vinnas.

Och hvarför skulle vi, som hafva fått godt af Gud, tröttna vid att göra det goda? Låtom oss med våra medel och med vårt inflytande bidra därtill, att våra dyra landsmän måtte blifva behållna och bevarade i Guds ord, sådant det blifvit dem gifvet af vår kära lutherska kyrka. Det lärer en människa till oberäknelig skada för hela lifvet, då hon blir beröfvad sitt barndomshem och sina barndomsskatter. Så kan icke heller någon öfvergifva det samfund, där han mottagit Guds nåd och hvilket är hans andliga hem, utan att taga stor skada till sin inre människa, sitt andliga lif. Det gäller att blifva stilla för Herren uti den nåd man undfått och icke låta sig förvillas af de mångahanda rösterna, om man annars har sin själ

kär. Huru många människas inre lif har icke blifvit skölladt och ruineradt, därför att hon lupit hit och dit för att, såsom man säger, söka efter sanningen? Blif därför stilla och hjälp andra att blifva stilla.

Det tillkommer icke mig att orda om planer för verksamhetens bedrivande på det fält, om hvilket jag ofvan berättat något litet. Något borde dock göras genast för att stationera en man på fältet, och om de krafter som redan finnas där äro viliga att skänka verksamheten sitt odelade understöd, skola välsignelserika frukter genom Guds nåd snart visa sig.

Missionsmöte.

Tacoma-distriktet har åter hållit ett mycket lärorikt, uppbyggligt och trefligt möte, denna gång i Bellingham, Clearbrook och Ferndale. Det börjades måndagsaftonen den 9 oktober och slutades torsdagsaftonen den 12. Det är länge, sedan vi hade ett så långt möte, hvad tiden beträffar.

Närvarande voro pastorerna G. A. Anderson, distriktets ordförande; C. E. Frisk, Gustaf Bergman, V. N. Thorén, Carl Rubert Swanson, Martin L. Larson samt kateket S. D. Hawkins, vår respredikant. Vi hade glädjen att hafva pastor J. A. Levin från Douglas City, Alaska, med oss vid detta möte.

Både i Clearbrook och Bellingham diskuterades ämnet: Den sanna bättringen. I de olika predikningarna som höllas behandlades följande texter och ämnen: Rom. 8: 1, Ingen fördömelse. 1 Joh. 5: 19—21, Hvad en sann kristen vet och erfar angående sitt förhållande till världen och Gud. Uppb. 3: 20, Jesus vid hjärtats dörr. 1 Joh. 1: 7 gafs till tänkespråk. Ämne utan särskild text: Hvad skall jag göra för att få evigt lif? besvarad af Herren Jesus med de orden: Den som kommer till mig skall jag icke kasta ut, utan gifva honom evigt lif. Rom. 6: 8, Lifvets värde. Joh. 6: 51—56, Sann mat och sann dryck. Josua 1: 10—15, Vår gemensamma kamp för intagandet af löftets eller Kanaans land. Joh. 11: 1—15, Jesus den bästa vännen i dödens och sorgens tid. Ps. 119: 72, Guds ords dyrbarhet. Ps. 130, Guds barns erfarenheter under vandringen till det himmelska Sion.

De olika mötena på alla tre platserna voro väl besökta af uppmärksamma, andäktiga åhörare. Både i Bellingham och Clearbrook firades Herrens heliga nattvard. Hjärtligt tack, vänner, för den gästvänlighet och kärlek, som blefvo oss pastorerna bevisade, hvarhelst vi voro. Denna tacksägelse gäller alla våra pastorat, där möten hållits under det snart tilländagångna året. Först och sist vilja vi dock prisa och tacka vår nådefulle Gud för gåfvan af hans enfödde Son till allas vår frälsning, för våra lärare och församlingar och för all Guds nåd och godhet mot oss i Kristus Jesus. Låtom oss gemensamt bedja om ett rikare mått af Guds Andes utgjutelse öfver oss alla, ett förökadt antal medlemmar i alla våra församlingar, en mera allmän väckelse bland vårt folk, och att Guds rike invärtes hos de troende må allt mer och mer tillväxa i sanning och kraft.

Vid affärs-sessionen på förmiddagen den 11 oktober fattades följande beslut:

1. att nästa möte hålles i Tacoma-Sunne-pastoratet den 7—9 nov.;
2. att pastor J. A. Levin upptages till säte och yttranderätt;
3. att samtalsämnet vid nästa möte blir: Rättfärdiggörelsen;
4. att pastor Swanson inleder samttet;
5. att, tills annorlunda beslutas, pastor loci uppsätter program för våra möten och gifver texter och ämnen;
6. att, alldenstund vi hört, att dr Gustav Andreen ämnar besöka California-konferensen i början af nästa år, Tacoma-distriktet inbjuder honom att besöka äfven oss i februari nästa år, och att pastor Anderson blir kommitté att uppgöra resplan för honom inom distriktet.

Pastor Swansons predikan och pastor Frisks inledande afhandling för diskussionen voro att läsa i senaste numret af COLUMBIA.

Gud vare tack för detta och alla våra missionsmöten.

MARTIN L. LABSON, sekr.

Herre, hör vår bön
och med nåd bekrön!
Lär oss manligt stå i striden,
ändtligt gif oss efter tiden,
mild, din nådelön!
Herre, hör vår bön!

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Angustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,

1902 Harris ave., Bellingham, Wash.

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström.

Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år 1 förskott.....50 cents.

För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande.

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,

560 Rodney Ave., Portland, Oreg.

Pastoral förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 13 okt.: George Erlanson och Alfhilda Carlson, båda från Portland;

den 14 okt.: Axel Magnuson och Hanna Tengelin, båda från Portland;

den 15 okt. John O. Lindström och Margareta Eriksson, båda från Montavilla;

den 21 okt. Per Johnson från Morrow co. och Olga Muller från Portland.

Af pastor Martin L. Larson:

den 4 okt.: Carl Erickson och Olivia Johnson, båda från Seattle; samma dag: John Carlson och Hildur A. Holmberg, båda från Seattle;

den 7 okt.: Henry Gustafson och Florence I. Swanson, båda från Seattle;

den 13 okt.: Matt Mitchell och

Tilda Jappinen, båda från Mackay, Wash.;

den 13 okt.: Niel McLean och Maggie Brennan, båda från Seattle;

den 13 okt.: Fred Nelson från Index, Wash., och Jenny Person från Seattle;

den 16 okt. Silas D. Peterson från Seattle och Almira C. Davidson från Monmouth, Oreg.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 28 okt.: Johan Arthur Mattson från Marshfield, Oreg., och Hilma Strong från North Bend, Oreg.

DÖPTA.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 8 okt.: Gladys Fredrika, dotter till mr och mrs Carl A. Munson;

den 15 okt. Stanly Andrew, son till mr och mrs Harald Haraldson;

samma dag: Winton George, son till Anderw Anderson;

den 29 okt.: Carl Leo, son till mr och mrs Frank Norberg.

Af pastor G. A. Anderson:

den 1 okt.: Louis Gustaf, son till Gustaf och Tina Wirsén;

den 28 okt.: Robert Nels, son till Nels och Anna Polson;

samma dag: Genevieve Corinne, dotter till Alfred och Cora Polson;

samma dag: Estella Josephine, dotter till William och Josephine Calkins;

den 29 okt.: Sven Ingeborg, dotter till Ernst och Johanna Castell.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 12 nov.: Elmer Bernard, son till mr och mrs August Helgren, Bellingham.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 6 okt.: Valarie Florence, dotter till J. och Gussie Reehan, Marshfield, Oreg.;

den 15 okt.: Karl Victor, son till Victor och Mathilda Wittick, North Bend;

den 22 okt.: Lilie Augusta, dotter till Mats och Elisabeth Rasmussen;

den 29 okt.: Ida Amelia, dotter till Johan och Beata Johanson, North Bend.

Af pastor Martin L. Larson:

den 2 okt.: Hartvig Bertil, son till mr och mrs John Henry, medlemmar i Seattle;

den 3 okt.: Alice Marie, dotter till mr och mrs William Wilson, Seattle;

den 7 okt.: Elof Osvald, son till mr och mrs Elof Anderson, Seattle;

samma dag: Elmer Winfield, son till mr och mrs David Carlson, medlemmar i Seattle;

den 22 okt.: Thuro, son till mr och mrs Axel Jacobson, Seattle;

samma dag: Ragnar, son till mr och mrs Axel Jacobson, Seattle;

samma dag: Carl Rudolf, son till mr och mrs John Freeland, Seattle;

samma dag: Ruth Sigrid, dotter till mrs och mrs Oscar Steel, Seattle.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:

den 8 okt.: Mr Svente G. Nelson, 28 år, medlem i Seattle;

den 21 okt.: Hildur A. C. Green, 6 år, medlem i Seattle.

Af pastor C. J. Renhard:

den 22 okt.: Wilhelm J. Lund, Portland, 32 år gammal.

Kyrkliga nyheter.

Bellingham. Vår sängkör på omkring 24 medlemmar sammankträder hvarje fredagskväll kl. 8. Den nye direktören, mr Hedman, har gifvit dem detta vitsord, att de äro villiga att lära sig. Under sådana omständigheter är det möjligt för oss att få den bästa sängkör i staden.

Mr och mrs Gust Linden hafva återkommit från Minneapolis, Minnesota, där de en tid gästade hos släkt och vänner. De berättade om en oförgätlig vistelse hos sina anhöriga, en angenäm resa och glädjen öfver att åter vara i den alltid grönskande staten, Washington.

* * *

Clearbrook. Inom vår lilla församling här går allt sin jämna gång. Gudstjänst hålles två gånger i månaden — den första och tredje söndagen kl. 9 på morgonen. Söndagsskola hålles hvarje söndag under ledning af mrs Andrew Larson.

Miss Olga Johnson har åtagit sig att upparbeta en sängkör, hvilket företag vi våga hoppas skall lända till välsignelse och stor nytta för församlingen.

Mr Malcolm Loren, som återkommit från sin Sverige-resa, blef, tillika med församlingens pastor, föremål för en angenäm "surprise", som föranstaltats af kvinnoföreningen den 20 okt. Mr Loren fick mottaga en klocka och klockkedja och pastorn en anseelig summa pengar. Ett hjärtligt tack för hedersbevisningen.

* * *

Perndale. Kyrkan är nu under uppförande. Vi vänta få den färdig före jul. Den blir ju icke så stor, ty man tänker sig att i framtiden bygga en större och mera ändamålsenlig kyrka. — Den 2 nov. stiftades

en kvinno-missionsförening. Detta företag är i högsta grad glädjande, ty våra kvinnor äro dock de, som utgöra stödjeplarna i de flesta af våra mindre församlingar och ha på många platser gjort det möjligt att uppehålla kyrklig verksamhet. Valsigna, Herre, ditt verk i våra församlingar!

* * *

Portland. Arbetet på den nya kyrkan och det nya prästhuset är nu i full gång. Mr K. V. Berglund förestår byggnadsarbetet på prästhuset till allas belåtenhet, och väntas det att blifva färdigt före jul. Mr J. A. Nordeen, den skicklige byggmästaren från Minneapolis, som nu är bosatt här och medlem af vår församling, förestår kyrkobyggnadsarbetet. Ritningarna hafva utförts utaf arkitekten August Westberg i Los Angeles, Cal. Vi vänta få en vacker och ändamålsenlig kyrka, och platsen är den skönaste man kan önska i staden.

Lördagskvällen den 4 nov. firade Columbia sångkör en värdig och angenäm Gustaf Adolfs-fest i Taylor ave. M. E.-kyrkan. En stor skara folk var tillstädes. Den utmärkta prima donnan Madame Norelli uppträdde på ett ytterst anslående sätt, och pastor Renhard höll ett kort minnestal öfver Gustaf II Adolf.

Torsdagskvällen den 2 nov. höll Flickornas systerförening en liten angenäm fest i vår kyrka. Denna förening förtjänar mycket erkännande för sitt ihärdiga arbete för församlingens bästa. Må vi icke glömma flickornas stora betydelse i vår församling.

* * *

Seattle. Vi ha glädt oss under året öfver det goda hälsotillståndet i vår församling. Ända till den 19 september höll vår gode och allsmäktige Gud lifmannen på afstånd, men den dagen fick han mätta till. Vår älskade medlem, mr Johan Erick Swanson, insomnade då i döden i en ålder af 51 år och 18 dagar. Han var en af de stilla i landet. Under en följd af år har han älskat Herrens ord och haft sin tillit till sin Gud. Han var gift två gånger. Med sin efterlämnade, djupt sörjande maka, Carrie (född Mattson) har han lefvat i ett lyckligt äktenskap sedan den 21 juli 1900. Han sörjes ock af tre barn med sin första hustru. Han jordfästades söndagseftermiddagen den 24 september.

Den 4 oktober fingo vi åter en ny maning att vara redo. Den dagen hädankallades vår älskade medlem, mr Svante G. Nelson i en ålder af 28 år, 4 månader och 18 dagar. Han sörjes djupt af sin älskade maka, Jenny Elida (född Gummeson), och deras lille son, Martin Gustaf Engelbrekt, föräldrar och syskon samt andra släktingar. Vi hoppas, att dessa våra medlemmars själar för Jesu skull fått flytta hem.

Åter ett dödsfall inträffade den 14 oktober, då Herren hemkallade lilla Hildur Anna Christina, dotter till mr och mrs Axel Herman Green, i en ålder af 6 år, 1 månad och 24 dagar. Mrs Green var just på återresan från Sverige, där hon under sommaren besökt släkt och vänner. Hon hade sina två döttrar med sig. När de kommo till St Paul, Minn., blef lilla Hildur sjuk. I Misoula, Montana, måste de stanna. Sjukdomen befanns vara difteri. Den 14 fick hon resa till ett bättre hem än det jordiska, till hvilket hon var på väg.

Gud tröste och hugsvale alla dessa våra sörjande vänner. Han gifve oss alla nåd att genom en sann tro på Jesus Kristus ständigt vara beredda till en salig hädanfärd. "Saliga äro de döda, som i Herren dö." Jesus säger: "Den som tror på mig, han skall lefva, om han än dör, och hvar och en som lefver och tror på mig, han skall icke dö evinnerligen."

Söndagen den 5 november var en skön dag i vår församling och kyrka. Vi hade många åhörare och en ganska stor nattvardsgång. 12 nya medlemmar intoges i församlingen, af hvilka 8 äro kommunikanter. Vi hafva nu fått intaga 37 kommunikanter och 12 barn i år. Guds Helige Ande är genom nådens medel kraftigt verksam ibland oss till syndares omvändelse, så att vi hafva en ganska stor skara troende i vår församling. Vi äro innerligt tacksamma till Herren för våra väl besökta och uppbyggliga bönenöten och bibelsamtal. Ja, Herren vare lof för allt det goda han gjort och ännu gör för oss och med oss. Gud gifve en allmän väckelse i vår församling här, i hela vår konferens och synod, ja, i hela kristenheten. Må han ock i sin oändliga kärlek och genom sin mäktiga nåd få bevaka sina barn i sann tro på Kristus till lifvets slut och af nåd gifva dem lifvets krona.

Årets konfirmationsskola påbörjades redan den 7 september. Klassen

består af 9 barn, 3 gossar och 6 flickor, hvilka alla läsa på svenska. Två af dem komma omkring 12 mil hvarje gång för att bevista skolan. Må nu Guds goda Ande så få verka på deras hjärtan, att de med personlig tro och öfvertygelse må öfverlämna sig åt honom, möttaga honom i sina hjärtan och blifva honom och hans församling trogna intill lifvets slut.

* * *

Astoria, Oregon. Församlingens verksamma systerförening höll nyligen en försäljning af saker, förfärdigade af föreningens medlemmar, som inbringade dem omkring \$80 i netto-behållning. Denna försäljning var den andra föreningen har haft under året. Inkomsterna från båda belöpa sig till närmare \$200. Med en sådan verksam förening i en församling uppmuntras verksamhetens finansiella del betydligt.

Vår 25 års-fest kommer att firas en vecka senare än som var angifvet i senast utkomna COLUMBIA. Den kommer att firas den 5, 6 och 7 december.

* * *

La Conner. Den 21 okt. firade församlingen för tredje gången sin pastors födelsedag. En större gåfva i kontanter förärades.

Mr A. Dahlbom, en särdeles trogen församlingsmedlem, som under många år på många sätt tjänat församlingen, har blifvit sjuk, och doktern befarar att det är lungsot. Med anledning häraf reste han den 5 nov. till Riverside, Cal. Den 3 öfverraskade honom vänner inom och utom församlingen med ett besök och öfverlämnade öfver \$100 i kontant. Vår innerliga bön till Gud är, att han i nåd ville återställa vår vän till hälsa och krafter.

Den 6 nov. firades reformationsfest. Pastor Rubert Swanson från Vancouver, B. C., talade, och frun sjöng. Ett hjärtligt tack och välkommen åter.

Portland-distriktet.

Missionsmöte hölls i Mist—Fishhawk den 25—27 sept. Närvarande voro pastorena Renhard och Rydquist samt studerandena André och Alexander. Pastor B. S. Nyström var förhindrad att närvara. Studerande André var på resa till skolan i Reek Island och kom till vår hjälp och uppmuntran vid detta möte.

Missionsmötet började i Mist måndagskvällen den 25 sept. Pastor C.

J. Renhard predikade öfver Matt. 5: 6 med ämne: "Vill du blifva helbrägd?" Äfven studerande André höll en kort predikan. På tisdagen fortsattes mötet med allmän diskussion öfver ämnet "Bönen", grundadt på Matt. 7: 7, 8. Pastor C. J. Renhard inledde samtalet. Samtalet fortsattes äfven på eftermiddagen. På kvällen hölls engelsk gudstjänst, då stud. André predikade öfver ämnet: "Abide in Me", grundadt på Joh. 15: 4, och pastor C. J. Renhard öfver Ef. 2: 19—21.

Missionsmötet fortsattes följande dag i Fishhawk. Stud. André inledde samtalet därstädes öfver ämnet: "Det kristliga lifvet", grundadt på 1 Joh. 5: 12.

Såsom afslutning på missionsmöten i Nehalem firas vanligtvis en ungdomsfest. Äfven vid detta missionsmöte hölls en sådan med tal af pastor Renhard och stud. André. Den förre talade till dem öfver ämnet: "Young People, Grow!" och den senare öfver: "How to be Happy." Missionsmötet såsom ett helt var mycket uppmuntrande och väl besökt. Vårt folk i Nehalem värderar högt dessa årligen återkommande möten, och de bevisa detta med det intresse de lägga däri, med den gästvänlighet de bemöta de besökande. De äro nästan som ett helt tillgifna vår lutherska kyrka och tro. Några familjer särskildt i Fishhawk tillhöra ett annat samfund, men besvära oss icke numera med sitt partisinne.

Ett mer än vanligt högtidligt missionsmöte firades i Portland den 4 och 5 okt., då i förening med det, som sedvanligt förekommer vid våra missionsmöten, församlingens afhållne pastor installerades. Vårt distrikt fick då glädjen att hafva konferensens ordförande närvarande.

Mötet började på kvällen den först angifna dagen med samtal öfver "Omvändelsen". Pastor B. S. Nyström inledde detsamma, och de närvarande deltog flitigt. Pastor J. A. Levin från Alaska var ock närvarande samt tre utaf den norska synodens präster. Alla deltog. Och man försökte icke att finna skiljaktheter i lära trobekännelser emellan, utan man sökte och fann öfverensstämmelse och harmoni äfven i denna viktiga läropunkt. Så bör det vara. Och ju mer vi lära förstå hvarandra såsom lutherska samfund, skola skiljaktheterna försvinna.

På torsdagskvällen den 5 okt. firades installation. Konferensens ordf. pastor M. L. Larson höll ett hjärtevarmt installationstal öfver Jer. 15: 19. Äfven pastorerna Rydquist, Nyström och Levin höllo korta tal till ämbetsbrodern och församlingen. I Portland är vår församling verksam. Ett nytt och elegant prästhus är under byggnad, och en ändamålsenlig kyrka kommer att redan i vinter uppföras. De hafva också en präktig lägenhet för sina nya byggnader. Med sådana stora företag för hand önska vi dem Guds rika nåd och välsignelse.

I Chinook, Wash., firade vårt distrikt missionsmöte för första gången den 8 och 9 okt. Pastor B. S. Nyström höll predikan öfver Matt. 12: 38—40 och talade om "Människosonens tecken." "Uppståndelsen" var samtalsämnet vid detta missionsmöte, inledt af pastor C. J. Renhard.

På kvällen den 8 firades engelsk gudstjänst. Pastor Renhard predikade öfver: "He that hath the Son hath Life" och pastor Rydquist öfver 2 Tess. 2: 15—17, ämne: "The Good Hope." Kyrkan i Chinook är uppbyggd af skandinaverna på platsen. Den tillhör ej någon synod. Där är dock en viss organisation eller förening, som har verksamhetens angelägenheter om hand. Studerande Alexander har verkat där nära ett år, men har nu återvändt till skolan i Rock Island. Vårt skandinaviska folk där äro välmående fiskare och uppdraga årligen stora inkomster från Columbia-flodens rika "guldgrufva". Om en församling där kunde komma till stånd, skulle det vara till verksamhetens förmån. Vi hoppas, att detta snart måtte ske, så att verksamheten kan tagas om händer af konferensens missionsstyrelse. GUSTAF E. RYDQUIST.

Ett ungdomstal.

Här i Amerika i synnerhet äro vi mer eller mindre hjältedyrkare. Här brinner patriotismens eld ständigt på hjältars altaren. När jag var mycket ung, läste jag med förtjusning om befrielse- och inbördeskrigen, och dess hjältar framstodo i oerhörda proportioner. Den känslan och önskan framkom själfmant att en gång kunna likna dem i tapperhet och anseende. Och hvilken gosse och ung man har ej ofta önskat det. Har icke historien om hjältar och deras

bedrifter satt många tusen hjärtan i brand, i synnerhet bland det yngre släktet? — Under senare år har jag kunnat jämföra andra hjältar med dessa, nämligen kyrkans troshjältar. Hvarifrån hafva krigets hjältar sitt mod och tapperhet? Är det medfödt? Det är sant, att somliga äro mera fega, andra mera modiga. Men detta beror för det mesta på olikheten i uppfostran och bildning. Men hvarifrån modet att trotsa döden i krig, hvarifrån tapperheten som går segrande fram? En soldat från inbördeskriget talade om för mig en gång, att under det slaget pågår, glömmar man faran och fruktan för döden. Man är helt och hållet omedveten om sig själf, så att man alls icke känner, när man blir sårad, om detta ej är af mera svår beskaffenhet. Kanondundret, vapenbraket, krigsmusiken inger modet, och försvarsdriften ingifver tapperhet. Den omnämnda soldaten talade om att han såg ynglingar, hvilkas knän darade och hvilka kunde med möda lyfta geväret till ett tårfullt öga vid första salvan, han såg dessa under bataljens förlopp blifva de mest oförskräckte och tappre, han såg dem rusas blindt fram, då däremot sådana, som voro mera vana och till utseendet mera modiga, blefvo efter, både i mod och tapperhet. Men jag känner andra hjältar, hjältar, som icke haft ett bedöfvande krigsbuller för att ingifva mod. Dessa större hjältar hafva utstått långsamt dödande kval utan att rygga tillbaka. De hafva ofta stått allena, ofta suttit inspärade i kalla, mörka fångelser, erbjudits frihet, ynnest, rikedom utan att dock låta sig öfvervinnas, de hafva stått segrande i sin ståndaktighet, och de hafva gått segrande in i döden. Ungdom, känner du till dessa hjältar? Deras namn äro tecknade med blod på kyrkohistoriens blad.

Vår lärofader Luther var en sådan hjälte. Då han uppträder på riksdagen i Worms, där han står ensam inför den stora, mäktiga församlingen och säger sitt "Här står jag. Jag kan ej annorlunda. Gud hjälpe mig. Amen!" då är han icke den försagde mannen, utan den store troshjälten.

Det är dessa hjältar, hvilkas tro har mer än vanligt pröfvats, som framstå för oss såsom ideal, och som ingifva oss den önskan att i någon mån kunna likna dem. Dyra ungdomsskara, vi hafva alla våra trosprof att genomgå, hvar och en

har sina frestelser att bekämpa, och vi få icke lägga vapnen ned. Glöm då ej, att om du vill hafva en sant lycklig ungdomstid, du måste bestå hvarje prof, du måste gå segrande ur striden. Så kunna vi hvar och en i sin stad vara hjälte i vårt troslif. Vet du, unge vän, att det är just sådana kyrkan behöfver i dag. Tendensen i kyrkan för närvarande är att förvärldsligas, troslifvet försvagas, och fred ingås med fienderna, som skulle bekämpas och öfvervinnas. Hur skall det gå med denna matta kristendom? Männe icke Gud skall utspy den ur sin mun? Stå upp därför, du ungdomsskara, du kyrkans framtidshopp, och låt ditt troslif blifva någonting helt för Herren!

Redan uti det sagda är delvis inbegripen den yttre verksamheten af ett sant troslif. Vi sade, att verksamhet var det andra grundvillkoret för ett sant lyckligt ungdomslif. Denna verksamhet är dels en inre troslifvet i dess inre personliga verksamhet, som är ett växande till i Kristus, förenadt med kamp och pröfningar och frestelser, dels är denna verksamhet en yttre. Och det är särskildt denna del jag slutligen ville säga något om.

Det kan icke finnas lif utan någon slags yttring. Så kan ej heller finnas ett troslif, utan att detta bemärkes. "Tron utan gärningar är död." "Jag är vinträdet, i ären grenarna. Den, som blifver i mig och jag i honom, han bär mycken frukt." Märk här står *mycken* frukt. Hvad skall man då säga om en sådan tro, som icke vet af någon frukt, för att icke tala om all den slöhet, sömnaktighet och likgiltighet som råder i kristenheten, när det gäller trons bevisning? Kristna, som icke göra något för församlingen, kristna, som icke begagna ndemedlen, kristna, som komma med alla slags ursäkter, därför att de icke göra sina skyldigheter, icke bära någon frukt, ursäkter som väga mindre än intet mot det dryga ansvar och den stora skuld, som ligger uti att hafva försummat nådestillfällena, försummat att göra sina plikter mot Gud, mot sig själf, mot sina barn, mot sin nästa! Detta bevisar, att tron är död eller döende.

Mina älskade, hög tid är det för oss att upplifva hvarandra till tro, kärlek och goda gärningar. Se, intresset för en sak gör så mycket. Jag är viss på att om det uppstod ett varmt intresse för Guds församling

bland några, t. ex. bland ungdomen i denna församling, det ej skulle dröja länge, förrän detta intresse spriddes och besmittade hela ungdomsskaran. Liknöjdhet smittar lika visst. Om du är medveten om, min unge vän, att denna smittosamma sjukdom har angripit dig, så för all del se till, att du får den botad, innan smittan griper omkring sig. Mången församling har fått jorda sitt framtidshopp, just nedan ungdomen betagits af liknöjdhet och dött den andliga döden.

Se, intresset, min dyre vän, det gör mer än du tror. Huru lätt går icke arbetet, huru hårdt det än är, om intresset är med, men å andra sidan, huru trögt går det icke! Är där intresse för arbetet, så är där lika visst glädje uti dess utförande. Jag gratulerar denna församling att hafva en så stor ungdomsskara. Detta vackra tempel, så väl som eder odelade uppmärksamhet denna stund, tyder på intresse äfven bland ungdomen. Och säg mig, du ungdomsskara, som bär ett varmt intresse för Guds sak, för den kyrka som fostrat dig som en moder, säg mig: glädes du ej vid hvarje framsteg den gör? Otacksam är du i sanning, om du gör som mången kyrkans son och dotter, öfvergifver henne och går till världen eller främlingar. Ja, min unge broder och syster, se, intresset gör så mycket i arbetet, i framförandet af trons frukt. Mången kanhända tror, att det icke ligger någon glädje och trefnad uti arbete. Och jag undrar icke öfver att mången mödars son önskar och behöfver finna hvila. Men det oakadt är arbetet en stor Guds nåd och välsignelse. Du behöfver icke skämmas för att du är en arbetare. Nej, var hellre glad däröfver. Ty arbete befordrar hälsa och välstånd. Så är det äfven på det andliga området. Om du vill lefva ett sundt, friskt, starkt, gladt troslif, så var verksam. Verka, medan dagen är. Dess afton stundar, snart får du hvila. Huru godt tror du ej det skall bli att vid lifvets affonskymning få blicka tillbaka på ett verksamt, nyttigt lif. Du vet, huru godt det kännes att efter dagens arbete få sitta ned och hvila och tänka öfver dagens händelser i skymningsstunden. Jag ser en äldring, hvitlockig, lutad på sin staf mot jorden och hvilokammaren. Öfver hans anlete bruler sig ett skeen, som af en solnedgång. Männe icke han är uöjd att med någon få tala

hädan i frid, men glad i sitt hjärta öfver tiden han fått lefva och verka. Så, min unge vän, verka du! Det skall alltid bereda dig glädje, sann lefnadsglädje, och ditt slut skall blifva en stilla aftonstund. Hur godt att slippa alla dessa aggande minnen, som man ofta får höra om, minnen af en förspild ungdomstid, af en illa använd nådatid, af ett onyttigt lif! Beänk dig, ungdom. Stanna inför dessa tankar och tag dessa grundvillkor för en sant lycklig ungdomstid till hjärtat. Gud välsigne dig, du ungdomsskara! Väx till under den gode Herdens vård, väx till för Guds rike.

Har Herren funnit dig?

Då konung Saul blef olydig emot Herren, förkastade Herren honom och utvalde David, om hvilken han sade: "Jag har funnit David, Jesses son, en man efter mitt hjärta. Han skall göra all min vilja" (Apg. 13: 22).

Herren söker ännu i dag män och kvinnor efter sitt hjärta; sådana, som äro villiga till att göra all hans vilja, sådana, som icke i likhet med Saul sätta sig emot någon af Guds befallningar. Herren skall hafva ett helt rike, en oräknelig skara af män och kvinnor efter sitt hjärta, sådana, som äro villiga att med glädje bekänna och öfvergifva alla synder, att blifva tvagna i Lammets blod och så göra all Guds vilja. Alla andra måste han i likhet med den olydige Saul förkasta.

Säg, min vän, du som läser detta, har Herren funnit dig? Och har han funnit dig vara efter sitt hjärta, villig att göra hans vilja?

BIRGER.

Barnalydnad.

Att lära barn lyda är nog icke så svårt, som många tro. Det är icke stora själsödmögenheter eller någon djupare lärdom, som behöfves för att lära barn lyda. De principer, efter hvilka barnen skola ledas, äro mycket enkla och naturliga.

Gifven barnen aldrig en befallning, utan att det är eder fasta mening, att den skall bli åtlödd. I annat fall verkar den befallningen i motsatt riktning mot hvad den bör göra. Det finnes nämligen intet verksammare medel att bringa barnen till olydnad och uppstudsighet än att till dem utdela befallningar, om hvilkas uppfyllande af barnen man visar sig likgiltig. Just genom en dylik likgiltighet från föräldrarnas sida vänjas barnen vid att ringakta sina föräldrar, och inom kort blir

vanan vid olydnad och ringaktning hos dem så stor, att hvarken stränghet eller milda förmaningar kunna bringa dem på rätt stråt. Men om barnet däremot blir vandt vid att anse en befallning af föräldrarna såsom något, hvilket ovillkorligen måste fullgöras, får det aktning för sina uppfostrare och bringas till lydnad och plikt-känsla.

Några barn äro mycket finkänsliga. Dessa styras lättast genom kärleksfulla ord och förmaningar. Andra äro däremot af naturen egensinniga och fulla af oppositionslusta. Dessa måste behandlas med stränghet, de måste böjas och lära sig underkastelse, om de ej såsom fullvuxna människor skola bli de individer, som kasta kring sig gnistor och eldbränder och bringa samhället i uppror. Stundom blir ett barn lidelsefullt och kan då blott genom stora ansträngningar från uppfostrarnas sida bringas till lydnad.

Nästan hvarje fader och moder känner till dylika strider och de veta, att dessa ofta äro vändpunkter i barnets sinnelag. Om barnet då segrar öfver föräldrarnas myndighet, är det nästan omöjligt för fader och moder att återvinna densamma. Om däremot föräldrarna segra och barnet måste gifva vika, känner det, att frågan är afgjord och det har föga lust att förnya uppstudsigheten mot föräldrarna, hvilkas makt har visat sig vara detsamma öfverlägsen. För föräldrarna är det under alla förhållanden icke rådligt att i något afseende låta sig öfvervinnas.

Det är gifvet, att det är stor skillnad på barnens olika naturliga anlag; men intet kan vara klarare, än att ett godt anlag kan blifva skämdt genom miss-handling, och att ett barn, som af naturen är ovänligt, genom förständig behandling kan blifva godt och älskvärdt. Däraf kommer det sig, att det är nödvändigt att studera barnens sinne och naturanlag och känslor samt lämpa tuktan därefter.

Otvifvelaktigt skola fall inträffa, då föräldrarna kunna finna det vara svårt att förstå, hvad deras plikt är. Dylika fall komma emellertid ej ofta. Den allmänna, klara regeln är, att, när ett barn befinner sig i upphetsadt tillstånd, det bör så litet som möjligt utsättas för frestelse. Och om det under upphetsning begär ett fel, som det är nödvändigt att anmärka, låt då straffet vara af sådant slag, att barnet blir lugnad därpå. Gif det till exempel plats, ej alltför obekvämt, i en karmstol och befall det att sitta stilla där en half-timme utan sysselsättning. Detta är icke ett skenbart straff, såsom man kunde vara böjd att tro det vara. Barnet finner det vara ett verkligt straff och det är af sådan art, att det verkar lugnande.

Barn äro aldrig för unga att lyda. Vi kunna lära en hundvalp lydnad. Skall då ej ett barn om t. ex. femton månader kunna inläras den lilla lydnad, som ästundas af det vid så ung ålder? Jo, med största mildhet och kärleksfullhet kan man lära barn vid denna ålder att lyda.

Hjärtefrågor.

Af hvem har du fått allt godt, som du har, din hälsa, din kraft dina ungdoms dar?

Hos hvem söker du din glädje och ro? Ja, hvem gifver du din kärlek och tro?

Till hvem går din suck under dagens id, din tanke, din bön uti kvällens frid?

Med hvem vill du helst gå din lefnads väg i kärlek och tro? Är det Jesus? Säg!

A.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislis'a erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of lumber and shingle mills. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent, Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af
VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff, fläsk, färskött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Drugist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern
Rock Island Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 263

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective June 4th, 1905

Trains arriving at Bellingham at
11:10 a. m., and leaving Bellingham
at 4:40 p. m., connect with Cana-
dian Pacific railway at Sumas.

Trains leave Bellingham—

No. 1—Passenger daily 4:40 p. m. for
Sumas, Maple Falls, Glacier, Van-
couver and all points East.

No. 3—Passenger daily, except Sun-
day, 5:15 p. m., for Everson and
Lynden.

No. 5—Mixed daily, except Sunday,
9:25 a. m. for Sumas.

No. 7—Passenger, Saturday only, 8:40
a. m., for Everson, Lynden, Sumas
and Glacier.

No. 13—Passenger, Sunday only, 9:30
a. m., for Sumas.

No. 15—Passenger, Sunday only, 5:10
p. m., for Everson and Lynden.

Trains Arrive Bellingham—

No. 2—Passenger daily 11:10 a. m.,
from Glacier, Sumas, Vancouver
and all Eastern points.

No. 4—Mixed daily, except Sunday, 9
a. m., from Lynden.

No. 6—Mixed daily, except Sunday,
4:40 p. m., from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:20
p. m., from Glacier, Sumas and
Lynden.

No. 14—Passenger, Sunday only, 9:05
a. m., from Lynden and Everson.

No. 16—Passenger, Sunday only, 5:35
p. m., from Sumas.

A. BRANIN, Asst. Supt. J. J. DONOVAN, Gen. Supt.

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is philanthropy
on a business basis. At the Lunch Counter
you get "value received" for your
money. The best food that can be bought
is served.

The Profits are used to Maintain the
FREE READING ROOM.

Daily papers and latest magazines al-
ways on hand. If you lunch here, your
money benefits others as well as yourself.

Hot Lunches from 6:30 a. m. to 10 p.
m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate

First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelramar. Lägsta priser
1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN

THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

VID BOKINKÖP

IMPORT AF NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLES STÄNDIGT

Katalog gratis på begäran.

FRILAN: ST. PAUL, MINN.

Lutheran Augustana Book Concern.

ROCK ISLAND, ILL.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Beläget invid Puget Sound. Har ett
B ideelt klimat. Inga åskstormar
cykloner eller skadedjur. Ideelt för frukt-
odling och boskapsskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinental järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
manatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare

och kemist.

BELLINGHAM, WASHINGTON

Your Chance To Go West

Whether you go to settle, or only seek an opportunity
for a new home, you can take advantage of especially
low rates.

Magnificent country. No better soil, climate and op-
portunities. Own a farm and a home where profits
are sure. Reached via

Northern Pacific Railway

Write at once for maps, booklets and special informa-
tion. Ask for Series L. 918, C. W. Mott, General
Emigration Agent, St. Paul. Rates and information
from A. M. Cleland, General Passenger Agent, N. P.
Ry., St. Paul.

NYA BÖCKER

KORSBANERET

för 1906

ILLUSTRERAD KRISTLIG KALENDER.

Tjugusjunde årgången. * * Med talrika illustrationer

Redigerad af Pastor J. G. DAHLBERG.

Pris med guldsnitt - - - 75 cents

Pris pr ex. klotband med guldpresningar 60 cents

Prärieblomman

för 1906

ILLUSTRERAD LITTERÄR KALENDER.

Sjätte årgången.

Redigerad af Redaktör A. SCHÖN, med biträde af svensk-amerikanska litteratörer och artister.

Den enda

i egentlig mening *vittra svenska kalender* utgifven i Amerika. Rikt, intressant och omväxlande innehåll på vers och prosa.

Inbunden i elegant klotband \$1.00.

Förut har utkommit:

- Första årgången,klb. 1.00
- Andra årgången,klb. 1.00
- Tredje årgången,klb. 1.00
- Fjärde årgången,klb. 1.00
- Femte årgången,klb. 1.00

OBS! Alla, som nu rekvirera de fem första årgångarna, erhålla dem för nedsatt pris, så länge lagret varar, nämligen..... 3.40

Saledes alla sex årgångarna för \$4.40.

MED PENSEL OCH PENNA

Berättelser, studier och stämningar af Birger Sandzén. Med 21 helsidesillustrationer och talrika kostnärsligt utförda titelvignetter samt författarens porträtt. Kart. .75
D:o,elegant klotband 1.25

FÖR SÅNGKÖRER.

KORT JULKANTAT,

komponerad för blandad kör med sopran- och barytonsolo samt orgelackompagnement, af F. J. Johnson.h. .25

Den kristliga världen

OCH DEN VÄRLDSLIGA KRISTENDOMEN.

Af J. Traasdahl, öfversättning från norskan. Kart. .25

En bok för ung och gammal.

Vid Juletid

Vinterblommor samlade för de små af J. M—n. *Attonde boken*. Med talrika illustrationer
.....I smakfullt kartongband .30

Denna kalender lämpar sig synnerligen väl till julgäfvorna i hemmet och söndagsskolan. Innehållet är rikt och omväxlande, valdt med största omsorg. Rikt illustrerad.

Gamla Testamentet i ord och bild

Bibliska berättelser, enkelt framställda för barn. Med väl utförda bilder i färgtryck. 3:dje delen, från Josua till David, af S. P. A. L.....kart. .30
En synnerligen lämplig julgäfvorna till barn.

De heliga berättelserna äro så enkelt och tilltalande framställda, att deras läsning ovillkorligen måste bereda barnen nöje. Samlingen utgör ett särdeles värdefullt komplement till undervisningen i söndagsskolan och borde icke saknas i *något* hem, där barn finnas.

Två små gossar och deras äfventyr

Berättelse för barn. Öfversättning af A. O. Med fyra helsidesplanscher i färgtryck
.....kolorerat kartongband .30

En liten, synnerligen älsklig berättelse, hållen i frisk, liflig stil. Skall med största nöje läsas af både gammal och ung.

Ur hvardagslivet

Andra samlingen. Berättelser för ungdomen, ..kart. .25

Skuggor och dagar

Bilder ur lifvet. Läsning för ung och gammal.Kart. .25

At Yuletide

Winter-Blossoms gathered for the Little Ones, by C. W. Foss. Profusely illustrated. Vol. III.
.....Bound in handsomely illustrated board covers .30

Stories for Children

By Zach. Topelius. Vol. IV. Translated by Prof. C. W. Foss, Ph. D. Richly illustrated.....
.....Bound in illuminated board covers .25

AUGUSTANA BOOK CONCERN

213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN. ROCK ISLAND, ILLINOIS.
377—Broadway, NEW YORK, N. Y.